

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-102(30)/15/16/MS/AK

Warszawa, dnia 13 maja 2016 r.

DECYZJA DNR-1/58/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) oraz art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek przedsiębiorcy JULA POLAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/10/2016 z 27 stycznia 2016 r., dotyczącej nałożenia kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, tj. grilla stołowego 737-102, grilla mini beczka 760-013 oraz grilla węglowego 761-075, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Pismem z 1 lutego 2016 r. przedsiębiorca JULA POLAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (dalej jako: „strona postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) nr DNR-1/10/2016 z 27 stycznia 2016 r.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy z 12 grudnia 2003 roku o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322) (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 30 000 zł za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających

wymagań bezpieczeństwa, tj. grilla stołowego 737-102, grilla mini beczka 760-013 oraz grilla węglowego 761-075 (dalej jako: „grille”).

W piśmie z 5 lutego 2016 r. strona postępowania zwróciła się o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/10/2016 z 27 stycznia 2016 r. i przedstawiła okoliczności oraz dowody, które w jej opinii przemawiają za uwzględnieniem tego żądania.

W związku z brakami formalnymi wniosku strony postępowania uniemożliwiającymi nadanie mu biegu (brak podpisu osoby uprawnionej do reprezentacji przedsiębiorcy), pismem z 25 lutego 2016 r. Prezes UOKiK, na podstawie art. 64 § 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), wezwał stronę do usunięcia braków formalnych wniosku z 1 lutego 2016 r.

Pismem z 2 marca 2016 r. strona postępowania usunęła braki formalne wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W piśmie z 8 marca 2016 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, przy uwzględnieniu stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmian stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji przez organ I instancji, a wydaniem decyzji przez organ odwoławczy (*vide* wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14 października 2009 r., II OSK 1565/08). Powyższe stanowisko sądu nie traci na aktualności także w przypadku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w którym to postępowaniu funkcję odwołania pełni wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W istocie bowiem w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy organ powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony

podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak celowość i słuszność rozstrzygnięcia.

Złożony wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczy decyzji nakładającej karę pieniężną na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Jak wynika ze stanowiska Naczelnego Sądu Administracyjnego, jedyną ustawową przesłanką warunkującą nałożenie takiej kary jest wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa (*vide* wyrok NSA z 16 listopada 2011 r., sygn. II GSK 1404/11). Nałożona kara pieniężna była konsekwencją ustaleń dokonanych przez organ nadzoru w toku postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa grilli. We wskazanym postępowaniu Prezes UOKiK, na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dowodów uznał, że grille posiadają wady konstrukcyjne stwarzające zagrożenie dla zdrowia ich użytkowników oraz nie posiadają informacji i ostrzeżeń warunkujących bezpieczne korzystanie z tych produktów. W konsekwencji, w decyzji nr DNR-1/87/2015 z 18 września 2015 r., organ nadzoru stwierdził, że ww. grille nie są produktami bezpiecznymi w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Strona postępowania nie kwestionowała powyższych ustaleń (w szczególności wyników badań organoleptycznych produktów, przeprowadzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej), nie przedstawiła również – w toku postępowania zakończonego wskazaną decyzją – żadnych dowodów, które świadczyłyby o tym, że kwestionowane grille są bezpieczne. Strona postępowania nie skorzystała ponadto z przysługującego jej prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/87/2015 z 18 września 2015 r. W związku z tym, wskazana decyzja administracyjna jest ostateczna i Prezes UOKiK był uprawniony do nałożenia kary o której mowa w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Kluczową zatem kwestią w niniejszej sprawie jest konieczność odróżnienia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa grilli (zakończonego ostateczną decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/87/2015 z 18 września 2015 r.) od postępowania administracyjnego zakończonego skarżoną decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/10/2016 z 27 stycznia 2016 r. Jest ono bowiem odrębnym i odmiennym postępowaniem, a jego celem nie jest dokonanie ponownej oceny bezpieczeństwa produktów, które zostały już uznane za niespełniające wymagań bezpieczeństwa w ostatecznej decyzji administracyjnej. Postępowanie administracyjne zakończone skarżoną decyzją to postępowanie w sprawie wprowadzenia na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa. W jego toku, mając na względzie zasadę, zgodnie z którą decyzja wydana w warunkach uznania

administracyjnego musi wynikać z wszechstronnego i dogłębnego rozważenia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy (*vide* wyrok NSA OZ w Warszawie z dnia 2 lutego 1996 r., sygn. II SA 2875/95), organ nadzoru ustalał szereg okoliczności mających istotne znaczenie dla określenia wysokości kary pieniężnej nałożonej na stronę postępowania. Prezes UOKiK ustalał w jego toku nieznane mu wcześniej okoliczności związane z obrotem grillami (m. in. okres wprowadzania produktów na rynek, liczbę produktów wprowadzonych na rynek jak również gromadził dokumenty pozwalające określić korzyść majątkową osiągniętą przez stronę ze sprzedaży grilli niespełniających wymagań bezpieczeństwa).

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie nakłada bowiem na Prezesa UOKiK obowiązku łącznego rozstrzygnięcia o spełnianiu lub nie przez produkt wymagań bezpieczeństwa oraz nakładania na przedsiębiorcę kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa (o prawnej możliwości wydawania obu ww. rozstrzygnięć łącznie lub oddzielnie przesądził NSA w wyroku z 16 listopada 2011 r., sygn. II GSK 1404/11). Powyższe jest konsekwencją odmienności celów obu ww. rozstrzygnięć. W postępowaniu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów organ nadzoru, na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, ocenia, czy dany produkt jest produktem bezpiecznym. Co istotne – w takim przypadku – organ nadzoru będąc zobligowanym do podjęcia działań w celu odwrócenia niebezpieczeństwa stwarzanego przez produkt oraz zapewnienia ochrony zdrowia i życia konsumentów, ma możliwość podjęcia szybkiej reakcji celem eliminacji zagrożenia stwarzanego przez produkt niespełniający wymagań bezpieczeństwa oraz doboru najbardziej adekwatnych środków służących jego zminimalizowaniu. Na uwagę zasługuje przy tym fakt, że już w piśmie informującym o wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa grilli Prezes UOKiK informował stronę postępowania o możliwych konsekwencjach związanych z uznaniem ich za produkty niespełniające wymagań bezpieczeństwa w rozumieniu przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w szczególności wskazywał na możliwość nałożenia kary pieniężnej w wysokości do 100 000 zł za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa. Nieskorzystanie przez stronę postępowania z przysługujących jej praw do kwestionowania ustaleń faktycznych dokonanych w decyzji Prezesa UOKiK kończącej postępowanie administracyjne w sprawie ogólnego bezpieczeństwa grilli i niewystąpienie z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy nie mogło mieć wpływu na wynik postępowania w sprawie wprowadzenia na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa zakończonego skarżoną decyzją nr DNR-1/10/2016 i co równie istotne – nie może być restytuowane w postępowaniu wszczętym na

skutek złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej skarżoną decyzją. Z tego też względu Prezes UOKiK nie uwzględnił przedłożonych przez stronę postępowania przy wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wyników badań produktów, które ewentualnie – mogłyby stanowić dowód w postępowaniu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa przedmiotowych grilli.

Należy mieć na względzie, że z uwagi na odrębność przedmiotu obu postępowań administracyjnych (w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów i wprowadzenia na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa), w toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją organ nadzoru nie podejmował czynności mających na celu weryfikację dokonanych przez niego wcześniej ustaleń odnośnie bezpieczeństwa kwestionowanych grilli. Decyzja w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tych produktów stała się decyzją ostateczną z upływem terminu do złożenia przez stronę postępowania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nią zakończonej i ponowna ocena bezpieczeństwa produktów, co do których zapadło już prawomocne orzeczenie w tym przedmiocie nie jest dopuszczalna w zwykłym postępowaniu odwoławczym. Nie można bowiem nie mieć na uwadze, iż trwałość decyzji ostatecznej *„chroniona jest zasadą wyrażoną w art. 16 § 1 k.p.a. Powyższe stanowi o niedopuszczalności ponownego orzekania w sprawach, w których zostały wydane decyzje ostateczne. Szczególnie nie może być mowy o powstaniu nowej sprawy (powtórny rozstrzygnięciu) w sytuacji zmiany oceny decyzji ostatecznej przez stronę”* (vide wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 27 listopada 2007 r., sygn. akt: II SA/Lu 700/07).

Prezes UOKiK nie uznał również za uzasadniony argumentu strony postępowania wskazującego na zależności między nią, a szwedzką spółką JULA AB z siedzibą w Skarze, które w jej mniemaniu były powodem utrudnionej współpracy z organem nadzoru. Organizacja własnej działalności gospodarczej w ramach powszechnie obowiązującego prawa jest suwerenną decyzją przedsiębiorcy, ze wszystkimi jej konsekwencjami. Trudno przyjąć założenie, że organizacja działalności gospodarczej strony postępowania w sposób uniemożliwiający jej (jak zdaje się sugerować wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) współpracę z organem administracji państwowej, może prowadzić do ponoszenia przez nią odmiennych konsekwencji niż te, jakie ponoszą inni uczestnicy obrotu gospodarczego, którzy współpracę taką podejmują. Strona postępowania jest przedsiębiorcą wprowadzającym produkty (w tym kwestionowane grille) na polski rynek i z tego faktu ciąży na niej obowiązki określone w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Organizacja przez stronę postępowania swojej działalności gospodarczej w sposób utrudniający wypełnienie tych

obowiązków nie może wpływać na ich ograniczenie, a tym samym – stanowić przesłanki do ponoszenia przez stronę postępowania odpowiedzialności na odmiennych, korzystniejszych zasadach.

Zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wysokość kary pieniężnej ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK szczegółowo uzasadnił wysokość nałożonej kary i wskazał okoliczności przemawiające zarówno na korzyść strony postępowania (pierwsze naruszenie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów) jak też na okoliczności ją obciążające (brak współpracy z organem nadzoru, poważne ryzyko stwarzane przez wprowadzone na rynek produkty, długi okres wprowadzania produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa na rynek oraz dużą liczbę produktów wprowadzonych na rynek wpływającą na poszerzenie kręgu potencjalnych użytkowników grilli).

Organ nadzoru uwzględnił również okoliczność, że działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy); powinna więc ona tak organizować prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą, aby uczynić zadość swoim podstawowym obowiązkom ustawowym, tj. jako producent wprowadzać na rynek produkty bezpieczne. Jednocześnie, jak wynika z ugruntowanego w tej materii orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego, każda osoba przystępująca do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 29 listopada, sygnatura akt I SA/Gd 1185/98).

W związku z naruszeniem art. 10 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK w decyzji nr DNR-1/10/2016 z 27 stycznia 2016 r. nałożył na stronę postępowania karę w wysokości 30 000 zł. Wymierzając niniejszą karę, Prezes UOKiK uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia przez stronę postępowania obowiązków określonych w przepisach ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, polegające na wprowadzeniu na rynek produktu niebezpiecznego w dużych ilościach. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż organ nadzoru określił wysokość przedmiotowej kary na stosunkowo niskim poziomie (30%), biorąc pod uwagę fakt, iż ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów ustaliła jej maksymalną wysokość jako 100 000 zł.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję, albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę w toku postępowania odwoławczego – zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia – nie dopatrył się w niniejszej sprawie przesłanek, które przemawiałyby za uchyleniem zaskarżonej decyzji. W całości należy podtrzymać wszelkie argumenty wskazane w zaskarżonej decyzji, uzasadniające nałożenie na stronę kary pieniężnej oraz jej wysokość. W związku z powyższym, Prezes UOKiK stwierdził, że decyzja nr DNR-1/10/2016 z 27 stycznia 2016 r. była prawidłowa i brak jest podstaw do jej uchylenia lub zmiany.

Mając powyższe na względzie, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak